

NO 8.

— Z Krakowa. —

4. Co do projektu JW. Reprezentanta Słotwiński zapytania się właścicieli domów względem chęci uzupełnienia kwoty Złp. 30 podatku domowego dla nabycia prawa głosu w zgromadzeniach gminnych Senat odmówił inicjatywy jako w materji dążącej do zmiany w Konstytucyi.

5 Co do projektu JW. Reprezentanta Kozłowskiego w przedmiocie Urządzenia Wolnicy stósowała do przywilejów Cechu Rzeźniczego Senat oświadczył, iż lubo przedmiot ten jako ściśle administracyjno-policyjny zupełnie do Senatu należy, z tym wszystkim spostrzeżenia JW. Reprezentanta wzięte będą na uwagę.

JW. Reprezentant Kozłowski z powodu odpowiedzi Rządzącego Senatowi uznający Projekt urządzenia Wolnicy za przedmiot administracyjny utrzymywał, iż kwalifikacya natury projektów nie należy do Senatu i z Art. 70 Statutu Rządzącego zgromadzenia polityczne, służy tylko Senatowi decyzya w przedmiotach niekonstytucyjnych, wyraził przytem, że gdy prawo zaprowadzające Wolnicę zapadło w Izbie Prawodawczej, projekt ograniczający Wolnicę należy przez styczność z postanowioną Wolnicą do Izby Prawodawczej.

JW. Reprezentant Soltykiewicz popierając wniosek JW. Reprezentanta Kozłowskiego dowodził, iż gdy idzie o przywilej Cechu Rzeźniczego, którego zamyka urządzenie Wolnicy przez Izbę Prawodawczą przy zniesianiu na Sejmie roku 1817 podatku Konsumpcyjnego postanowionej, przedmiot Projektem objęty ulega decyzyi Seymu i idzie o prawa Izby Prawodawczej, aby Przywileje niebyły naruszane przez Administracyją bez decyzyi Seymu.

JW. Delegowany Senator Kuciński uważał projekt JW. Reprezentanta Kozłowskiego, jako tyżący się Policyi Medycznej za nieuległy decyzyi Izby Prawodawczej, ile nieobeymuje i niepropnuje zmiany w Prawie stojącym zaprowadzonej Wolnicy.

JW. Reprezentant Kozłowski obstając przy swym wniosku oświadczył, że ten tyżce się zaprowadzenia Cechu Rzeźniczego i ograniczenia Wolnicy, a przedmiot policyjny względem zabezpieczenia się w zdrowym mieście wchodzi tylko dla połączenia w jedną ustawę. Gdy JW. Marszałek oświadczył, iż Cechy Rzeźnicze nie są zniesione i eksystują, JW. Reprezentant Kozłowski odwołał się do inicjowanego przez Rządzący Senat projektu urządzącego profesye i z tego dowodził naruszenie Przywilejów Cechu Rzeźniczego przez zostawienie obok tego nieograniczonej Wolnicy.

JW. Reprezentant Soltykiewicz czytał Art. XIII Konstytucyi i uważał różnicę między projektem do prawa a urządzeniem; pierwotne urządzenie mniemał za przedmiot Administracyjny, zmianę zaś tego przedstawiał za należące do Izby.

JW. Delegowany Senator Kuciński czytał Art. XII Konstytucyi, którego nawiązanie i ogłoszenie urządzeń Policyjnych i Administracyjnych uważał za udział Senatu.

JW. Reprezentant Słotwiński kombinując powołany Art. XII Konstytucyi z Art. IV Konstytucyi stanowiącym, iż Senat sprawuje w całej zupełności Władzę wykonawczą i następnie z Art. X Konstytucyi obeymującym, iż wszystkie własności Władzy Prawodawczej są przy zgromadzeniu Reprezentów wyrażał, że Senatowi służy tylko Władza Wykonawcza i dodał, że nie może stanowić o przywilejach ile że odnoszą się do Prawodawstwa w nadaniu korzyści jednemu przez zakaz dla powszechności.

JW. Marszałek w tłumaczeniu Konstytucyi

tacy utrzymywał potrzebę zastosowania się literalnego, a następnie radził aby przedmiot o Wolnicy zawiesić dla połączenia przy wprowadzeniu projektu w urzędzeniu Cechów.

JW. Reprezentant Kozłowski obsta- wał przy żądaniu decyzji Izby Prawodawczej czy projekt o wolnicy jest Admini- stracyjny lub czyiś do Izby należy. — Przedstawiał przytem potrzebę utrzyma- nia Cechu Rzeźniczego jako zapewniające- go pierwsze potrzeby życia.

JW. Reprezentant Siemski był rów- nież za utrzymaniem Cechu Rzeźniczego i dowodził, że prawa stanowienia Cechów są najdawniejsze, pochodzą od Egipcyan źródła najświętszych praw gdzie szano- wane były Professye i od tych porządku zależało szczęście i doskonałość narodu gdzie też miewano być dwóch Pro- fessyi, ani z jednej do drugiej przechodzić uważał nakoniec, że przez brak professyi roztrząsnąłby się związek to- warzyski i niebyłoby zapewnienia do wy- gód życia.

JW. Reprezentant Mąkowski uczynił wniosek, iż deliberacya nad projektem w mowie będącym niemoże mieć miejsca jako przez Senat nieinicjowanym, zwracał przytem uwagę, iż z ogólnej zasady o- znaczającej w professyi potrzebę wydo- skonalenia się i długiej nauki, Cech Rze- żniczy nie jest koniecznym jako wzmia- nowanych przedmiotów niepotrzebujący.

JW. Reprezentant Soltykiewicz przed- stawiając, że projektowana zmiana w u- rządzeniu Wolnicy wypływałaby z Wła- dzy Prawodawczej za inicjatywą Sena- tu, gdy decydowana była całość należy do Izby Prawodawczej, uczynił wniosek

przedstawienia Rządzącemu Senatowi ży- czenia Izby, aby zgłębiwszy przedmiot u- dzielil inicjatywę, dodał przytem: że Ce- chy w ogólności niebyły ustanowione w celu doskonalenia kunsztów, lecz że się odnoszą do potrzeby Mieszkańców Braiu, szczególnież co do Cechów Rzeźniczego, Rybackiego i Piekarskiego, które odpo- wiedziałyby potrzebom w czasie klęski przez zdrowość i obfitość pokarmu, i to też w nadaniu przywilejów za czasów Polskich było zasadą, a praeo i w potomości niesprawiedliwie sądzonym bydl nie po- winno.

JW. Marszałek oświadczył, iż za zło- żeniem wniosków na piśmie przesłane zo- staną Senatowi Rządzącemu dla zgłębie- nia jeszcze raz przedmiotu projektem JW. Reprezentanta Kozłowskiego obiętego.

Następnie Prezydujący w Komisji Prawodawczej czytał proponowane przez Kommissyją Modyfikacye Projektu urzą- dzającego wolność handlu i Kongregacyą Rupiecką, po poparciu Modyfikacyi przez JW. Reprezentanta Stummera. — Izba Pra- wodawcza przyjąwszy iednomyślnie pro- ponowane Modyfikacye Projektu, te wraz z głosem JW. Reprezentanta Stummera Senatowi dla udzielenia inicjatywy prze- słać postanowiła.

JW. Reprezentant Nowicki jako upo- ważniony Członek Towarzystwa Dobroczy- ności złożył wniosek umorzenia zaległych podatków z realności dawniej Szpitalnych a teraz do funduszów domu ogólnego schronienia ubogich wieloonych. Wniosek ten odesłano do Senatu.

Na ośmnastym Posiedzeniu Sejmku dnia 29 Grudnia 1820 roku.

JW. Prezydujący w Kommissyi Skar-

bowey Reprezentant Assessor Seymu Flor-
kiewicz przedstawiając decyzji I by Pra-
wodawczy projekt zalesienia podatku sub-
sidium charitativum stósownie do uwag
Kommissyi Skarbowey modyfikowany i
przez Senat inicjowany, odczytał pro-
jekt i powody modyfikacji opegoż przez
Senat przyjęty.

JW. IX. Paszkowicz Delegowany z
Kapituly zwracając uwagę na niesprawiedli-
wość podatku subsidium charitativum przez
nierówność w dotykańu wszystkich mię-
szkańców kraju, mówił o należnym wzglę-
dzie i ilości dla Włościan i biednych
Plebanów, których prócz innych podat-
ków i ten uciska, dodał przytem, że gdy
za słuszne uznany zostało nieobciążanie
Urzędników proponowanym podatkiem od
pensyi, należy mieć równą zasadę i wzglę-
dnie Plebanów którzy są takie Urzędni-
kami; dowodził nadto bezzasadność wie-
ści rzuconey na Duchowieństwo wieku
zeszłego, iakoby ciężar podatku subsidii
charitativi z siebie zdiawszy na Wło-
ścian samowolnie narzucić miało.

JW. Reprezentant Lipczyński sprze-
ciwiał się projektowi niedłatego, aby u-
znawał podatek subsidium charitativum
za sprawiedliwy, ale przez wzgląd na po-
trzebę dostateczniejszego zgłębienia przed-
miotu, ile znaydował w Głosie JW. Re-
prezentanta IX. Paszkowicza poprzednio
w Izbie Prawodawczyj podniesionym Kom-
missyi Skarbowey do użycia zakummu-
nikowanym powołany dekret Referenda-
ryi przywiązujący rozkład tego podatku
do gruntu, i przytem w rozstrzygnięciu
sporu Klasztoru Mogińskiego uznanie u-
chylenia ciężarów Włościan i w zamian
tych rozłożenie subsidium charitativum,

adził przeto odłożenie projektu, aż do-
poki Kommissyi Włościańska usamo-
wolniając Włościan Dóbr Narodowych i
Duchowowych nierozwinie na czym się po-
datek subsidium charitativum opiera.

Gdy względnie projektu niebyło ie-
dnomyślności przedsięwziętym zostało se-
kretne kreskowanie, przez skutek którego
gdy za projektem było głosów 22 prze-
ciwko 13. JW. Marszałek ogłosił, iż pro-
jekt obejmujący zmianę trwającego pra-
wa, a przeto uległy decyzji z częściami
głosów, nie został przyjęty.

(Dalszy ciąg w następnym Numerze.)

Leon Chwałibogowski,
Sekretarz Seymowy.

G Ł O S

JW. Adama Siemohńskiego Reprezentanta
z Gminy V. Miasta Krakowa Człon-
ka Kommissyi Seymowo-Skar-
bowey mianu na Posiedzeniu
Seymu Rzeczypospolitey
Krakowskiey
dnia 27 Grudnia 1820 roku.

Dostojni Mężowie i
Reprezentanci Narodu!

Odpowiadając na wnioski JW. Delego-
wanego Akademii na przeszłych Sessyiach
Seymu, który sprawiedliwie wystawiał
oświecenie za jeden naypierwszy przed-
miot Rządu i Skarbu tego kraju. Odczy-
tałem w tej Izbie Art: 10 Konstytucyi i
Art: 152 Statutu Organizacyjnego, tudzież
trzy nayważniejsze peryody z Reskryptu
Nayjaśniejszego Imperatora potwierdzają-
ce Atrybucyą władzy Prawodawczyj sta-
nowienie Budżetu, i rzucające światłą
Naukę, dla Akademii. — Gdy JW. De-

Delegowany podał swój wniosek na piśmie, ja wzajemnie mój na piśmie składając dodam tylko na poparcie go przykład w odległych czasach historii zdarzony, który jest prawdziwie uderzającym i niechaj Bóg nas od podobnego ochroni. — Euphrates jeden z Uczniów Platona Akademik rządził Macedonią z władzą absolutną pod panowaniem Perdycasa; tak dalece posunął, miłość do nauk to jest do filozofii, że nieznośne ciężary ludzi, tego ucziemięcia, zgwałcenia praw i sprawiedliwości, przez Urzędników uczonych popełniane, uważał za prawe; niedosyć natem, chcąc pomógł oświatę, nieprzypuszczał do Urzędów, do stołu nawet Królewskiego, iak tylko tych co należeli do Towarzystwa Uczonych, a szczególnie do Matematyków; tak dalece wszyscy chcieli być uczonymi, że Rzemieślnicy poprzestali warsztaty, Kupcy handel, Rolnicy ziemię i plugi, wszyscy zgoda o Naukach które im dawało prawo do łaski i Urzędów myśleli. — Lud, ogołcony z potrzeb życia, ięczał pod iarzem Nauk, które go gnębiły. — Parmenion iak wiadomo zabił tego Uczonego Tyrana po śmierci Perdycasa; któż z nas nie przyzna, że to złe w owym Narodzie niebyło skutkiem filozofii, ale złego iey użycia. — Ja niechcę tu być Parmenionem, ani Euphratów w naszym kraju niewidzę, nie mam zamiaru szkodzić Akademii lub uwłaczać Naukom, ani też na oświatę narzekać, ale iako Prawodawca i Reprezentant Narodu, powtarzam że Statut Akademicki niemówię co do osób które szanuję, niemówię co do pensyi, bo te są konieczną nagrodą; ale

co do Organizacyi iego, który zagraża temu krajowi Supremacyią Akademicką, czyli przewagą w Rządzie, w Reprezentacyi, w Sądownictwie i w Obiorach, a to jest, matematyczną prawdą. — Lecz oż temu (niepartialnie sądząc) Akademia jest winna, która sobie sama Statutu nieutworzyła? abym ią za to miał potępić? Co do przedmiotu Budżetu Akademii, niechcę ią Atrybucyją stanowienia Budżetu utrzymać, dla robienia oszczędności, lub maraotracstwa skarbu; ale dla ocalenia wolności i niepodległości władzy Prawodawczej, która w żadnym punkcie podlegać władzy Wykonawczej lub Wielkiej Radzie Uniwersytetu niemoże; ma Naród za sobą Konstytucyją, Traktat i Reskrypt Trzech Protegujących nas Monarchów przez iednego z szanownych Organizatorów JW. Miączyńskiego Kasztelana, czulego o dobro kraju tego i niepodległość władzy Prawodawczej, obawionym, ażeby przez kogokolwiek zgwałconym być mogło, lub doskonałym rozwiniętym. — Ale jeżeli sobie JW. Delegowany chce więcej poważać Statut Organizacyi i Przywileie niżeli Konstytucyją i Reskrypt Najjaśniejszego Imperatora, ią moim zdaniem niechcę i nie mam prawa imponować zdaniu JW. Delegowanego od Akademii; szanując oświadczam się, że do wniosku iego przychylić się niemogę ale wnoszę:

Ażeby te Artykuły Statutu Akademickiego, które są w sprzeczności z zasadami Konstytucyi, i zamiarem Najjaśniejszym Trzech Protegujących Monarchów nieodpowiedające, zmienione zostały, nie przez sam Senat iakoż władzę

tylko Wykonawczą, nie przez samą Wielką Radę Uniwersytetu, która co do Statutu uległa władzy Wykonawczy nie jest mi przez Wysoką Policją, która przez swoje przezorne doniesienia o tych z Statutu wynikłych błędach, mogłaby zaszkodzić, nie tylko Akademii, lecz cały Naród na stopniu niegodnym niepodległości, postawić. — Ale przez władzę Przewodzącą Narodu, która łącznie, ze zdaniem Konserwatorów, z władzą Senatu i Wielkiej Rady Uniwersytetu może to wszystko co w Statucie Akademickim, obraża Konstytucją, cokolwiek grozi Despotyzmem Akademickim, co szkodzi Narukom i Uczniom Konstytucyi nie poprawić i sprostować. A gdyby tym sposobem niebyły dopełnione chęci niezapusutej części Narodu, Senatu, i Akademii, na ówczas dopiero, ażeby Senat, a nawet sam JW. Prezes Senatu, użył środka i przedstawił tę rzecz naszym Najjaśniejszym Protektorom.

Adam Siemochski.

Z Paryża d. 10 Stycznia.

Oba posiedzenia izby Deputowanych, na których rozstrząsane było przedłużenie dotychczasowych podatków, były nader żywe. D. 8 Jenerał Donadieu (arcyroyalista i zdany z zdarzeń w Lyonie) wystąpił z formalnem oskarżeniem Ministrów. Wyrzucał im ich związki z wszystkimi stronnictwami. Z jednej strony widać konstytucyjną Monarchią, z drugiej despotyzm i nieład. Tu wymagana jest wierność, tam prześladowana; Religia chrześcijańskiego Króla wyniesiona jest na Religia stanu, a studzy iey wystawionemi są na szyderstwo; ustanowio-

ne jest dziedzictwo tronu, a przecież go jeden z Ministrów Monarchii swoimi ukami obalić usiłuje. (Donadieu obwinia tu byłego ministra Decazes, że on był przyczyną zabójstwa Króla Berry.) Przy urzędzeniu wojska pasuje szczególnie duch zgorzelenia, nieładu i głupstwa. Legiony, które okrzyk: niech żyje Król! zamieniły na okrzyk: niech żyje Cesarz! odestane zostały na karne stanowiska, oddalono wielu officerów i na niedostatek wystawiono. Jeżeli żołnierze okazali się występnymi, tedy Ministrowie byli tego przyczyną, bo kto prześladowie wiernego sługi Króla, ten nakłania ich do niewierności. Przy terazniejszem rzekomo oczyszczeniu wojska oddalono znowu 1200 officerów. Gdy niewiast z pomiędzy nich porzawionemi są chleba, używają podryżant spokojnie w swoich pałacach matulków. Zapomnienie przeszłości jest nierozumną i niemoralną maxymą, która zraża tylko cnotę, a ośmiela zbrodnię. Jeżeli kiedy okazała się zmieanność, lekkomyślność i niezdarność, tedy w terazniejszych Ministrach. Żądali i otrzymali wyjątkowe ustawy, których silna ręka nigdy niepotrzebuie, a nie umieia ich użyć. Potrzeba tylko bydz sprawiedliwym i stałym, umieć nagradzać i karać, a nie będzie potrzeby ograniczania wolności. Nakoniec zwrócił uwagę na skarb i oświadczył, iż ani na 1/10 część podatków nie zezwoli. Ministrowie maia dosyć pieniędzy, kiedy ofiarować mogli iednemu z Deputowanych za sprzedanie swojego honoru i niepodległości 100,000 Fr. (Powszechne szemranie i żądanie porządku.) Tu wszedł pieczętarsz na mównicę i żadał, aby Donadieu, jeżeli ma dowody swoich

podan, te złożył. Przekupstwo jest zbrodnią, na którą ustawy przepisują karę cielesną i sromoty. Donadieu stał się winnem potwarzy. Ostatni odpowiedział, że to jest rzeczą iawną, iż jednemu z członków ofiarowano 100,000 Fr. w nagrodę za odstąpienie od kwestury, do której zdawała się powoływać go większość głosów. Jest to sposób postępowania podług ustaw Francuzkich pochodzących z Krymu (gdzie X^{te} Richelieu był gubernatorem). P. Villel, górlawy rotalicta, który niedawno wszedł do Ministerjum, ubiłając mowę Donadieu, dodał, iż zmierza tylko do oddalenia teraźniejszych Ministrów, ponieważ mieszczą się w ich osobistości. Mówiło jeszcze wielu członków przeciw Ministróm, ale nie w sposobie Jen. Donadieu, których Minister spraw zagranicznych Pasquier usprawiedliwiał. Nakoniec przystąpiono do głosowania na projekt o przedłużenie do 6 miesięcy dotychczasowych podatków i uchwalenie dla Ministrów na 200 mil. Fr. kredytu, i cały projekt przyjęty został większością 263 głosów przeciw 65.

Pisma tutejszej ogłosiły, że dnia 6 przybiegl tu goniec do jednego z zagranicznych Posłów z ważnemi z Madrytu wiadomościami. Wziętejszy dziennik Spółców oświadcza, że ważne te wiadomości kończą się na wrzawie, która w Madrycie z powodu zamknięcia klubów nastąpiła. Dalej dodaje, że wiele kup niechętnych konstytucyi snuje się to Hiszpanii, i że znaczna część duchownych ośiera się urządzeniom konstytucyjnem.

Zdarzył się tu niedawno, podług pism naszych, następujący przypadek: Podestle wiekiem małżeństwo, które z

szczupłego swego dochodu zaledwo żywić się mogło, odkładało jednak cokolwiek z niego od kilkunastu lat na stawianie na Loteryją. Zawodziła ich zawsze nadzieja, wszelako ich to nie odstraszało, i nakoniec trafili terno na 35,000 Fr. Z tej summy kupili sobie folwarczek w pobliskości Paryża, w którym postanowili resztę życia zakończyć, ale go jeszcze nie zaprzęśli. Nim Paryż opuszczają, chciał mąż jeszcze raz bydlż na teatrze; żona z niewielką szał ochotą i wyciągnęła go z teatru nim się sztuka ukończyła. Przyszędłszy do domu, zastali z wielkiem przełknięciem drzwi z przodu zamknięte. Wzięli się czempredzey do ratowania swej własności; mąż trzymał straż, a żona pobiegła po kommissarza policyi. Ten przyszędłszy wylamano drzwi, ale niestety znaleziono i biórko wylupane i 35,000 Fr. skradzione. Mąż przypominał sobie na szczęście, iż podczas pełni w padało do izby kominem światło, a teraz tego nie postrzega. Za palit więc szpieszno trochę stomy na kominie, aż tu wnet spadł z niego zło-dziey z 35,000 Fr. Rzecz oddana została pod sąd; lecz, małżeństwo nie mając już ochoty poydl drugi raz na teatr, pośpieszyło czempredzey z swoją sum-mą z Paryża na zakupiony folwarczek.

Z Lond nu d. 5 Stycznia.

D. 31 Grudnia w wieczór Kamerdyner Greater Ambassadors Francuzkiego Xcia Decazes, udał się konno z pismami, które do Londynu nadeszły, do wiejskiego mieszkania tego Xcia w Harrow o 7 godzin drogi od Londynu, i był podczas ciemnego wieczora od 3 zbrojnych ludzi morderco napadniony, którzy mu

kilka ran zadali. Uratował się jednak szybkością swego konia do najbliższego wiejskiego mieszkania, w którym zabłysnęło mu się światło. Zabójcy, którzy, jak się domyślali, zabrać chcieli jego papiery, uciekli. Rząd nasz wyznaczył 200 Ps. na ich wyśledzenie.

P. Canning, który jak wiadomo złożył swój urząd w Ministerstwie, iż nie zgadzał się z zdaniem innych Ministrów względem sprawy Krolowej, odjeżdża teraz do Paryża. Spodziewają się jednak, iż po nietakim czasie powróci do Anglii.

Ażby nie zapłacić zaprowadzonego przez Pitta podatku od okien, karał ieden z tutejszych właścicieli domów 4 swoje okna zamurować, i położyć na nich napis: "Dziela Pitta iwszy, 2gi, 3ci i 4ty tom.

Ministrowskie pisma zaprzeczały wieści, jakoby parlament od 23 Stycznia dalej był odroczony. — Rozchodzi się także wieść, iż Ministrowie żądać będą od parlamentu na roczne utrzymanie się Krolowej 50,000 Ps. właśnie tyle, ile iey przed wyjazdem z Anglii proponowali, i to pod pewnemi warunkami, z których iednym być ma, ażeby się z Anglii oddaliła. — Krolowa od rzeźnika z Dublina dostała w podarunku na Boże narodzenie piękną sztukę mięsa, a od tutejszego cukiernika nadzwyczaj wielki placik z różnemi ozdobami.

Zmarłemu Krolowi Jerzemu 3 wystawiony być ma na rynku stolicy brązowy posąg.

Lista podpisów w mieście Edynburgu na adres przeciw Ministrom zakończona została w przeszłą sobotę i znajdowało się na niej przeszło 16,000 imion, a pomę-

dzy niemi znakomici mężowie wszelkiego stanu.

O sprawach Neapolu wyraża gazeta Goniec co następuje: "Może to jest dobrze, że chcą stary walący się gmach zburzyć i zupełnie z nowych i trwałych materiałów wystawić. Lecz jeżeli burzący nie przestają na zwaleniu tego grachu, ale chcą wszystkie domy które nie są podług ich planu stawiane, obalać, na ówczas obowiązkiem jest wszystkim mieszkańcom sprzeciwić się ich zamiarom. Sprzymierzni Monarchowie nie mięsżą się właściwie do praw Neapolu lub innego kraju względem urządzenia własnego rządu, ale do prawa, które przywłaszczają sobie rewolucyoniści zachęcając innych królów swoim przykładem do nowości, które sprzeciwiają się interesom wszystkich tronów i grożą ich trwałości."

Officer z wyspy S. Heleny pisze pod d. 17 Listopada co następuje: Nowy Dom który Bonaperte w Longwood zamieszkać ma, leży o 150 jardów od teraźniejszego iego mieszkania, i podobny jest do wiejskiego Angielskiego domu, z tym wyjątkiem, że tylko iedno ma piętro i dwa skrzydła. Zawiera w sobie ogółem 57 pokoiów, a najpiękniejszy na tego bibliotekę, który dopiero uporządkowany zostanie, gdy się do niego przeniesie, co może we dwa miesiące nastąpi. Dom dla Generała Bertranda leży o 20 jardów dalej. Rzadko zdarza się pora widzenia Napoleona. Osoba, która mnie do tego domu prowadziła, powiedziała mi tylko iż wstąpi bardzo rano, przechodzi się w najsamotniejszych miejscach, potem grając w swoim ogrodzie pracuje.

DODATEK DO N^{ro} 8. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 28 STYCZNIA 1821 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Wiednia d. 18 Stycznia.

Gazeta Laybachska pod d. 12 b. m. zawiera co następuje: — D. 9 iedli obecni tu Monarchowie obiad u Najjaśniejszego Cesarza Austriackiego. Około godziny 5 z południa dozwolili NN. Cesarstwo nasi stawić przed sobą Damy tutejsze. — D. 10 po godzinie 3 z południa przybyła tu J. Cesarzowicowa z Moscy Arcyksiężna Aleksantyna, Xiężna Salerno, i wysiadła do swojego Ieścia, Króla obu Sycylii, który pojechał zaraz z kochaną swoją Synową do N. Ojca iey Cesarza Austriackiego do zamku. — D. 11 dawał N. Cesarz nasz prywatne posuchania.

Z Austrii d. 10 Stycznia.

(z Gazety Berlińskiej.)

Miedzy 3 i 5 b. m. udało się zład 22 galowych powozów Dworskich, 120 koni z stajni Cesarzkich i 80 ludzi powiększej części zostając pod rozkazami Wielkiego Marszałka Dworu do Laybach, zład wnoszą, iż Kongres tamtejszy drugo się pociągnie. Niepewna pogłoska, jakoby N. Król Neapolitański protestował

się przeciw wszystkiemu uchwałom Neapolitańskiego parlamentu, zdało się, iż zład się tylko wzięła, że były Posel Neapolitański przy Dworze Wiedeńskim, Xie Ruffo, pojechał do swojego Monarchy do Laybach.

Zmarły w Tryeście, niegdy Francuzki Minister Policyi Fouché zostawił majątku 2 mill. Fr. majątku.

Z Madrytu d. 27 Grudnia.

W całej Hiszpanii następują teraz obchody urzędników municypalnych, i ze wszystkich prowincy dowiadujemy się, iż odbywają się gorliwie i w porządku. W Madrycie tak mało miano względu na dostojność, iż pomiędzy nowo obranymi w których wielu jest szlachty, zażydują się także szewc z professyji.

Korweta Diament przywiezła z dochołów celowych w Nowej Hiszpanii 47,414 piastrow.

Najnowsze doniesienia z Lizbony zawierają wiadomość o zebraniu się tam narodowego zgromadzenia Stanów, których zaprowadzenia obrządek trwał do godzin

na wyspę z północy i wcale nie miało
apanowała radość.

Z Włoch d. 4 Stycznia.

Podług doniesień z Neapolu Xże Re-
nt. odbyt d. 24 Grudnia wielką radę sta-
jną, po której trzecia dywizja wojska
pod Jenerałem Pepe udała się na granice.
Pierwsza i druga zajęły już dawniej
przeznaczone dla siebie stanowiska, a
czwarta pozostała w odwodzie pod Ne-
apolem. Postanowiono na tej radzie, iż
ułożony przez byłego Ministra wojny,
Jenerała Carascosa plan obrony ma być
utrzymany, i na ułatwienie tyjących się
obrony Królestwa spraw wyznaczona być
ma junta z jenerałów pod prezydencją Xcia
Rejenta. Parlament chce także z łona swe-
go wyznaczyć kommisją do korespon-
dowania z władzą wykonawczą, dla u-
wiadomiania codziennie parlamentu o
przygotowaniach do obrony. D. 21 Gru-
dnia jeszcze zamienił parlament w uchwałę
proponowaną przez Króla przy odieździe
przedłużenia na miesiąc tego posiedze-
nia. Deputowany Natali wnosząc zgłoszenie
praw lennych w Sycylii, przywiódł na
poparcie ono między innemi następu-
jąco: "Któż mógł się spodziewać, ażeby
na tej wyspie, która niegdyś posiadała
mnóstwo miast ludowych, mierzyla się z
nayıpotężniejszymi w troyżności Mocar-
stwami i przepisywała im prawa, dziś wę-
drownik cały dzień lechał bez natrafienia
lepianki, a nawet drzewa, któreby pra-
cowita ręka rolnika zasadziła? Któż mógł
się spodziewać, ażeby mówięc ta wyspa,
która Egipt w głodzie wipierała, ta
nayırodzajniejsza ziemia na świecie,
która lud Rzymski żywiła, ta spiżarnia

Włoszech i prawdziwe państwo Cerery, do
tego dziś przyszła stanu, iż chleb dla
siebie z Barbaryi sprowadzać musi? I ja-
każ tej nędzy, tego spustoszenia i upadku
niegdy kwitnącej tej wyspy być może
przyczyna, jeżeli nie poczwała praw
lennych? Właściciele nie opłacali tam
żadnego podatku; wszystek ciężar spadał
na potrzeby żywności ubożego wyrowni-
ka. Na wstyd wieku podatek od żywno-
ści jest na Sycylii ze wszystkich po-
datków nayıciążliwszym.,

Na w ról urzędowy dziennik obu
Sycylii w Neapolu donosi: że upoważnio-
ny przy Dworze Londyńskim nowy Na-
apolitański Posel, Hr. Ludolf, został d.
22 Listopada przez Lorda Castlereagh do
Króla wprowadzony, i oddał mu list o
swojego Monarchy donoszący o zaszkedy
w Królestwie obu Sycylii odmianie Rządu.

Z Szwajcaryi d. 2 Stycznia.

Wydana pod d. 17 Grudnia przez wiel-
ką radę kantonu Tessin ustawa zostrza
dawniejsze rozporządzenia przeciw no-
szeniu ukrytej broni. Przez niezacho-
wanie tych rozporządzeń, wyrządzono w
tej ustawie, nadwężane jest coraz bar-
dziej publiczne bezpieczeństwo. Prze-
stępcy tego zakazu, jeżeli są w kantonie
osiedli, ukaranemi zostaną za pierwszy
raz zapłaceniem 100 Fr. a za powtórze-
niem podwoioną kwotą, którey gd by nie
byli w stanie zapłacić, wygnanemi z kan-
tonu zostaną. Jeżeli zaś są zagranicznymi
włóczęgami, skazanemi zostaną na
3 letnie roboty, a potem na zawsze z
kantonu wygnanemi.

Podług doniesień z szpitala na gerze
S. Bernarda zdarzyło się na tamtejszej

przeprawie nieszczęście, które nie przy-
stało się od 4 lat. Kobieta z dziećciem
zabłąkała się na drodze z St. Remi dnia
24 Października w nocy i utraciła życie.
Prawie w tymże czasie jeden z ocala-
jących psów Szpitala uratował podróżne-
mu życie, zwróciwszy się nagle szcze-
kając, za którego głosem poszedł podzół-
ny i ominął balwan śniegu, któryby go
był w przepaść porwał.

Dnia 31 Grudnia kancelaryja ligi
Szwajcarskiej przeniosła się z Lucerny
po ukończeniu dwu letniej dyrekcyi spraw
ligi do przypadającego z kolei przodku
jącego kantonu Zurich.

Największe stopnie ciepła i zimna.

Dnia 21 Styc nia r. b. stopn ciepła	+ 1, 02
— 22	— 1, 6
— 23	— 2, 2
— 24	— 4, 6

Sprostowanie omyłki.

Gdy w dziele niedawno wydany pod
tytułem: Przewodnik dla Podróżujących w
Polsce, wciśnięta się na karcie 21 wierszu

22 omyłka, wielka zaś liczba rozprze-
danych egzemplarzy sprostować oney w sa-
mem dziele nie pozwala, ma sobie wyda-
wca za obowiązek donieść, iż wynalazcą
wzoru mostu na łańcuchach wiszącego jest
rzeczywiście P. Konsyliarz i inżynier Men-
tel — Dyrektorem zaś jeneralnym dróg i
mostów w królestwie jest JP. Christiani.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 28 Sty-
cznia r. b. dana będzie po pierwszy raz
Opera w 2 aktach, z muzyką P. Nicolo
Juard, pod nazwiskiem: *Doktor Turecki*.
— Którą poprzedzi, Komedia w 1 akcie,
z Niemieckiego naśladowana przez Ignace-
go Kochanowskiego A. D. pod nazwiskiem:
Wierność Mężów, czyli: *Ach! wszyscy*
połubił sobie.

W następujący zaś Wtorek, to jest dnia
30 Stycznia 1821 roku, na Benefis JPan-
ny Katarzyny Wencel, dana będzie Wiel-
ka Narodowa Traagedya w 5 aktach z
Dzieliów Oyczystych napisana przez A.
Zizlar kiego pod nazwiskiem: *Stefan Bato-
ry Król Polski*, czyli: *Spisak Zborowski*.

Dziś w Niedzielę, dnia 28 Stycznia 1821
roku w Pałacu pod Krzystoforami Nr. 358
na pierwszym piętrze, dana będzie druga
Reduta, czyli: *Bal Maskowy*.

D O N I E S I E N I A

Pewny Człowiek zostając przedtem w Woysku Polskim w randze officerskiej
wyszedłszy potem przez różne odmiany Rządów i zwinięcie Woyska ze służby, de-
pendował w różnych Kancellaryjach u Komorników Sądowych, w Wysokich Sądach
Szlacheckich był Akcessistą w Magistratich regulowanych w Galicyi, Książki grunto-
wa i tabelle ukiadał, Sekretarzem był u niedługo JW. Solttyka Woiwody Sandomir-
skiego w Archiwum i do korespondencyi, Ekonomiką się trudnił. Już w wieku bę-
dący lecz zdolny czerze pracować w Kancellaryi lub prywatnym Biórze. — Ktoby
sobie przyjaść życzył wyżej namięnionego Człowieka, niechay się zapyta w Krakowie
u Wójty Gminy Iwskiej W. Białeckiego, a tam o mieszkaniu będzie uwiadomiony.

Pisarz Trybunału II Inst: W. M. Krakowa i jego Okręgu, w zadosyć uczynie-
niu Art: 682 K. P. S. podaje celem zawieszenia na tablicy Izby Audyencyjonalney
Trybunału swego wyciąg następujący:

Dnia trzeciego Lipca 1820 r. rozpoczął, a 10 Lipca 1820 r. ukończył Ur. Ale-
xander Skorczyński Komotnik, Akt załączenia Dóbr Ujazd, taki to Akt że doręczony

został Wójtowi Gminy III. Okręgowej, W. Tadeusowi Konopce, Wójtowi Gminy V. Miasta Krakowa, W. Grzybowskiemu, Wójtowi Gminy I. M. Krakowa, W. Brateckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu III. Ur. Floryanowi Kossieniczowskiemu dnia 13 Lipca 1820 r. świadczą ich visa, wpisany w Księgi Hypoteki W. M. Krakowa I tego Okręgu pod dniem 14 Lipca 1820 r. V. II. na karcie 162 pod Nr 52 iuż zaś 29 Lipca 1820 r. w księgach Trybunału, od stronnicy 519 do 525 pod L. 58 o czym świadczą Oryginał załącza.

Załącze to nastąpiło na żądanie JW. Woyciecha Hrabiego Męcińskiego, Senatora Kasztelana Królestwa Polskiego, Krzyża Woyskowego Kawalera, w Dobrach Włodowice w Powiecie Lelowskim, Woiewództwie Krakowskim zamieszkałego, od którego W. Józef Kozłowski Adwokat w własnym Dworku na Wesoły, przy Krakowie pod L. 249 zamieszkały, popieraniem Eksekucyi trudni się. — Eksekucya ta drogą wywłaszczenia z nieruchomości wymierzona jest przeciwko JW. Ewie z Bukowskich, primo voto Hrabiny Komorowskiej, teraz W. Marcina Kęsyńskiego Pułkownika Woysk Polskich Matłonce, jako Matce i Opiekunce małoletniego Ludzika Komorowskiego Syna z matrym. Wiktorynem Hrabią Komorowskim spłodzonego, na należyłość do tegoż małoletniego.

Dobra załącze teraz leżą w Okręgu W. M. Krakowa w Gminie III. Modlnickiej, jakie na teraz dzierżawią WW. Piotr i Franciszka Giebutowscy Matłonkowie. — Dobra te składają się z jednego Folwarku trzech pól:

1. Pole ma minisy więcej morgów 20.

2. — — — — — 35.

3. — — — — — 25.

a Łak 4. Stawu, Młyna, Karczmy, Dworu drewnianego, Zagrodników cztero - dniowych 6. Zagrodników trzech dniowych 8. Komorników dzień robący 10.

Pierwsza publikacya warunków Licytacji nastąpi dnia 12 Września 1820 roku przed zgromadzonym Trybunałem, dalsze publikacye odbędą się według Art. 702 K. P. S. a o dalszym postępowaniu przez dopisanie nastąpi uwiadomienie. —

W Krakowie dnia 1 Sierpnia 1820 roku.

Kukizkowski, Pisarz.

W dniu 25 Listopada 1820 r. jako terminie do Licytacji przygotowywawcy oznaczonym i obwieszczeniami ogłoszonym gdy nikt chęć licytowania mających nie stawiał się, Trybunał na mocy Art. 697 K. P. S. przysądził za sumę położoną 108000 Złoty przygotowywawco Dobra Ujazd popierającemu J. W. Kuchowi Hr. Męcińskiemu i termin do Licytacji stanowiący na dzieńiąty Sierpnia 1821 r. oznaczył.

Gdy z tego terminu 12 Stycznia 1821 Trybunał rozstrzygnąć Opowocyją założoną uznał przyklepienie obwieszczeń i ogłoszenie przez Gazety za zapóźne, a następnie do Licytacji stanowiący dzień siedemnasty Marca 1821 roku godzinę 10 zrana oznaczył. Popierający na ten termin chęć licytowania mających wzywa.

Uwadamiam wszystkich, którzyby przez Londyńskie assekuracyjne Towarzystwo Fenix zwane (dla tego iż przez nie wszystko się drażdza) zagręczonemi przeciw niebezpieczeństwu ognia &c. mieć chcieli gruntu, gmachy, wsie, ruchomości i inne rzeczy, iż mogą się do mnie jako Kommissanta tego Towarzystwa tak względem zagręczenia, jako też otrzymania informacji i planow zgłaszać.

Piotr Steinheller.

Ajent Londyńskiego Towarzystwa Fenix.

Elonora z Dębowskich Wodzicka mieszkająca na ulicy S. Anny pod Nr. 305 uwiadomiam wszystkich Kuchców różnego wyznania i rozmaity handel prowadzących, również jako i Rzemieślników, tudzież Piekarzy, Rzeźników, Rybików, &c. iż wszystko płaci zawsze gotowemi pieniędzmi, a przeto żaden dług na mieistrbrany, nie będzie od niej przyjęty, i to co rok Gazetami obwieszcza. — W Krakowie d. 24 Stycznia 1821.